

УДК 811.161.2

Булах М.Б.

ЕВФЕМІЗМИ В МЕДІАТЕКСТІ: ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

***Анотація.** У статті розглянуто лінгвальні особливості евфемізмів на матеріалі українських медіа. Проаналізовано підходи до визначення явища евфемізації та висвітлено питання функціональних особливостей евфемізмів на основі концепцій вітчизняних та зарубіжних дослідників. Окреслено питання мотивації творення евфемізмів у медіадискурсі та комунікативного потенціалу евфемістичних одиниць.*

***Ключові слова:** евфемізм, перифраз, функція, маніпулятивний вплив, стиль масової інформації.*

***Інформація про автора:** Булах Майя Богданівна – аспірант кафедри стилістики та мовної комунікації; Інститут філології; Київський національний університет імені Тараса Шевченка. E-mail: bulakh1@ukr.net.*

Bulakh M.B.

EUPHEMISMS IN MEDIA TEXT: FUNCTIONAL ASPECT

***Abstract.** The paper focuses on the analysis of the euphemistic process in Ukrainian media. The approaches to the definition of the phenomenon of euphemism based on the concepts of domestic and foreign researchers are highlighted. The motivation of creating euphemisms in the media discourse and communicative potential of euphemistic units are analyzed.*

The research shows that significant impact of media on society manifested on many levels: the actual language, evaluation, conceptual, ideological and probably most clearly, communicative.

The author points out that the approach to this problem in linguistics mainly diachronic, etymological and dialectological, and focuses primarily on the causes of euphemism than to its own linguistic peculiarities. In particular, researchers focus on euphemisms associated with the original

taboo. In the language of media euphemism is mitigation device, which softens the language, camouflage and concealment of negative phenomena. Euphemisms used as a means of manipulation, especially in the speeches of politicians. In the main, in our view, the task euphemisms perform other functions such as unifying, game.

Key words: *euphemism, periphrasis, function, manipulative influence, mediastyle.*

Information about author: *Bulakh Maija Bohdanivna – post-graduate student of the department of stylistics and language communication; Institute of philology; Kyiv national Taras Shevchenko university. E-mail: bulakh1@ukr.net.*

Булах М.Б.

ЭВФЕМИЗМЫ В МЕДИАТЕКСТЕ: ФУНКЦИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

Аннотация. *В статье рассмотрены лингвальные особенности эвфемизмов на материале украинских медиа. Проанализированы подходы к определению явления эвфемизации и освещены вопросы функциональных особенностей эвфемизмов на основе концепций отечественных и зарубежных исследователей. Проанализированы мотивации создания эвфемизмов в медиадискурсе и коммуникативный потенциал эвфемистических единиц.*

Ключевые слова: *эвфемизм, перифраз, функция, манипулятивное воздействие, стиль массовой информации.*

Информация об авторе: *Булах Майя Богдановна – аспирант кафедры стилистики и языковой коммуникации; Институт филологии; Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко. E-mail: bulakh1@ukr.net.*

Сучасні лінгвістичні дослідження мови медіа багато уваги приділяють вивченню маніпулятивного впливу засобів масової інформації на соціум. На сьогодні, як відомо, медіа комунікативно домінують серед інших текстів, формують світоглядні уявлення та ціннісні пріоритети.

Заміну слів і виразів, які мовець (автор тексту) вважає нетактовними, неввічливими або грубими на стилістично нейтральні, традиційно пов'язують із евфемізацією. Як відомо,

.....

це явище спирається на психологічні універсалиї сприйняття людиною світу, а тому й існує в різних мовах, зокрема, й у слов'янських та германських. Численні праці з аналізу евфемізмів в англійській мові, слов'янських мовах вивчають евфемізми в різних стильових репрезентаціях.

Удаючись до різноманітних способів евфемізації, мовець, як відомо, дотримується видозміненого способу подачі інформації. Нейтральні за формою формулювання, тобто евфемізми, часто свідомо використовують для маскування певних явищ та дій, вони дозволяють варіювати мовлення, словесно змінювати властивості та характеристики об'єктів або предметів. Відтак, використання евфемізмів призводить до поповнення вже існуючих у мові синонімічних рядів, тобто впливає на активні процеси розвитку мови.

Медіатизація сучасного життя, значний вплив медіа на соціум, чи не найкраще свідчить про зміни в масовій свідомості останніх десятиліть, що відбуваються в усьому світі. Цей вплив виявляється на багатьох рівнях: власне мовному, оцінному, концептуальному, ідеологічному й, очевидно найвиразніше, комунікативному.

Огляд англійської літератури з проблеми дозволяє вивести певний загальний підхід до евфемізмів у західноєвропейському мовознавстві. В сучасному розумінні евфемізм – це пом'якшений, двозначний перифрастичний вислів, який замінює неприємний для комунікантів вираз. А отже, евфемізми використовують для заміни слів і виразів, що здаються непристойними – наприклад, стосуються смерті, релігії, статевих стосунків, частин тіла.

У слов'янському мовознавстві евфемізм традиційно визначають як троп, що представляє собою непряме, прикрите, ввічливе, пом'якшувальне позначення якого-небудь предмета або явища [1, с. 521] та виникає внаслідок таких прагматичних причин: ввічливість, делікатність, благопристойність, прагнення завуалювати негативну сутність окремих явищ дійсності. Порівнюючи таке визначення з дефініціями, представленими в англійській літературі, бачимо, що розуміння евфемізму в цих

лінгвістичних концепціях є аналогічним. Зазначимо, що підхід до розглядуваного явища в мовознавстві переважно діахронічний, етимологічний і діалектологічний, та зосереджений передусім на причинах появи евфемізму, а не власне лінгвістичних особливостях. Зокрема, дослідники звертають увагу на евфемізми, пов'язані з первісними табу. На це вказує В. Москвін, який також актуалізує основні проблеми у вивченні евфемізмів: нечітке відокремлення евфемізмів від інших мовних явищ, зокрема прийомів шифрування мови; віднесеність евфемізмів до перифразів; зарахування евфемізмів до тропів (порівняймо з наведеним вище визначенням О. Ахманової [1]).

Механізм творення евфемізму, на нашу думку, полягає в тому, що евфемістичний вираз замінює табуйований вираз, виділяючи позитивні аспекти цільового домену, в той час як негативні аспекти приховані. І в цьому смислорозрізняльний механізм творення евфемізму, що дозволяє ідентифікувати його в комунікації.

У науковій літературі знаходимо водночас різні підходи до аналізу евфемізму, які можуть бути скласифіковані, в основному, у дві групи: побудовані на екстралінгвістичних і власне лінгвістичних характеристиках явища. Традиційним є описовий аналіз явища евфемізації з позицій лексичної семантики і комунікативної прагматики, в той час як в літературі [5] висловлена й нова пропозиція для лінгвістичного визначення явища евфемізму, що починається з відмінності між словесним табу і лінгвістичним табу, а також концептуальним табу або концептуальною заборонаю (лінгвістична заборона).

Цей погляд заснований на детермінованих традицією концептуальних категоріях або реаліях, а отже, дає більш широке поняття евфемізму, не обмежуючись лексичною площиною і виходячи за рамки процесу простої заміни. З цим новим поглядом на явище, до пізнавального виміру, запропоновано нове визначення евфемізму, яке, на наш погляд, повніше відповідає своїй суті. З прагматичного погляду нове визначення бере до уваги відносний характер евфемізму, а

.....

також дискурсивні функції пізнаваних мовних процесів, оскільки лінгвістичний вираз не може безпосередньо бути визначений як евфемізм або дисфемізм, а тільки в певному контексті й у даній ситуації, де розкритий реальний сенс намірів мовця і функції виразу як комунікативної цінності. Зауважимо, нове визначення враховує різні аспекти комунікативного процесу: наприклад, інтенції мовця і слухача, або обставини часу, місця, аспекти, які висвітлюють соціальний і відносний характер евфемізму.

Евфемізм полягає також у трансформованій назві негативного з погляду мовця факту. Часто заміником виступає слово, яке у прямому значенні має інший зміст. Тому евфемізм лінгвістично складається з трансформації значення слова, або розширення його значення. Таким чином, евфемізм визначає зв'язок, який існує між буквальним значенням слова і його заміником [5, с. 729].

На наш погляд, у широкому розумінні евфемізм відноситься до синонімів, хоча він і не є прямим синонімом. А отже, при утворенні нових евфемізмів, особливо у мові ЗМІ, необхідно намагатися досягнути його правильного сприйняття слухачем, тому варто зважати на різні рівні сприйняття мовця і слухача (фонові знання, картину світу). Адже механізм евфемізації полягає, як вже було сказано, у заміні, приховуванні прямої номінації. Вторинні номінації, які замінюють табуйовані вислови, базуються на ментальних метафоричних образах, що визначаються способом мислення людини та її сприйняттям світу. Зважаючи на це, автору евфемізму необхідно враховувати фонові знання учасників комунікації. Разом із тим реципієнти мають взяти до уваги контекст та конситуацію вислову.

Синоніми й евфемізми, отже, – ономасіологічні явища, які використовує мовець, хоча для останніх необхідною є умова адекватного розуміння заміників або його конкретного використання з боку слухача. В цьому сенсі евфемізм пов'язаний із пояснювальним аспектом, який притаманний полісемії або омонімії, на відміну від прямих синонімів, де відсутня ця вимога [5, с. 731].

Евфемізація, відтак, – це "мовний акт, який є дискурсивним використанням мовцем деяких лексичних заміन – звичних, лексикалізованих, okazіональних або створених – що, шляхом мовних та паралінгвістичних одиниць, з урахуванням певного прагматично визначеного контексту або ситуації, дозволяють лексично нейтралізувати заборонену номінацію" [5, с. 732].

Як було зазначено, причиною породження евфемізму стала соціальна мотивація. Хоча іноді евфемістична заміна відбувається одночасно з погіршенням ясності спілкування. В усіх випадках, із комунікативного погляду, евфемізм є частиною стратегії, необхідної для максими ввічливості та за умови, що сенс повідомлення не втрачається.

У рамках сучасного підходу до аналізованого явища, на наш погляд, необхідно враховувати такі чинники:

- (1) актуальність заборони як психологічного та соціального факту, який генерує евфемістичну заміну;
- (2) чітке розмежування евфемістичного процесу та звичайної лексичної заміни;
- (3) увага до комунікативної мети, яка зумовлює процес евфемізації.

Разом із тим, дослідником має бути зосереджена увага на описі евфемізму не як лексичного замінника й не тільки в лексичній площині, і, насамперед, не як прямого відповідника процесу заміни. При такій постановці питання можна пояснити існування нелексичних евфемістичних замінників, як наприклад, жести, які не репрезентовані лексикою.

Новий підхід полягає в тому, що евфемізм слід розглядати не як лексичне явище, але як дискурсивне, в рамках прагматичного визначення, інтегрованого в комунікативну лінгвістику. В контексті цього підходу пропонується визначення евфемізму або дисфемізму як когнітивного процесу концептуалізації забороненого слова, яке виявляється в дискурсі шляхом використання мовних механізмів, включаючи різні види замінь: лексичну заміну, фонетичну заміну, морфологічну заміну, композицію або інверсію, синтагматичні угруповання

.....

або комбінації, що надають змогу в певному контексті або в певній прагматичній ситуації ослабити або, навпаки, посилити певний заборонений вислів [5, с. 738].

А отже, можна виділити дві основні функції евфемізмів – завуалювати та приховати неприємні, образливі вислови, реалії. Порівняймо з цього погляду підхід до функціональних особливостей евфемізмів у слов'янському і європейському мовознавстві.

Так, В. Москвін виділяє шість основних функцій евфемізмів: евфемізми для заміни слів, які лякають (наприклад, пов'язані зі смертю); для заміни назви неприємного об'єкта; для позначення того, що вважається непристойним, в основному пов'язане з фізіологічними потребами людини; "етикетні" евфемізми – використовуються для того, щоб уникнути образи співрозмовника або третьої особи; евфемізми, які маскують справжню суть позначуваного, зокрема, автор виокремлює серед них політичні евфемізми; евфемістичні замітники, які позначають непрестижні для даного соціуму професії.

Натомість австралійська дослідниця Кейт Беррідж пропонує також шість різних типів евфемізмів, відповідно до їхніх функцій [4, с. 66]. У класифікації Кейт Беррідж це:

Захисний евфемізм – щоб знівелювати негативне значення і уникнути образи.

Секретний евфемізм – щоб містифікувати й зображувати інформацію у фальшивому світлі, спотворювати.

Евфемізм, що надихає, – щоб підносити і підвищувати.

Провокаційний евфемізм – щоб викривати і спонукати.

Об'єднувальний евфемізм – щоб проявити солідарність і допомогти ідентифікувати групу. Такі евфемізми пов'язані з соціальними діалектами, як, зокрема, сленг і жаргон; виступають як засіб ідентифікації себе в групі або об'єднанні групи. Це периферійна функція евфемізму [4, с. 71].

Ігровий евфемізм – щоб веселитися й розважатися. Виявляється в мовних трансформаціях одиниць мови, яку використовують мовці часто в гумористичному контексті – створюють зі звичайних слів і фраз незвичні [4, с. 71].

Як бачимо, підходи до функціональної класифікації в лінгвістів, представників різних лінгвістичних шкіл, мають значні відмінності. Функції, що їх виділяє В. Москвін, відповідають першим двом функціям у класифікації К. Беррідж, яка, на противагу слов'янському досліднику, пропонує зовсім новий погляд на евфемізми, виходячи з таких смислів і назв, як ігровий евфемізм, надихаючий евфемізм. Українська дослідниця О. Селіванова, у свою чергу, виокремлює магічну, ідеологічну, етикетну, іронічну та криптофорну функції евфемізмів [3, с. 135]

Зауважимо, що лінгвістичні прийоми, які використовують при утворенні евфемізмів, можна розподілити на три основні групи за видом механізму заміни: аналогія, модифікація і запозичення. Функція евфемізму, отже, перебуває у відношеннях взаємозалежності зі способом його утворення [4, с. 72].

Звернімо увагу, одним із механізмів творення евфемізмів є прийом, при якому не створюють нові форми в мові, а використовують вже існуючі вирази як евфемізми. Найбільш розповсюдженим і вживаним є механізм аналогії. Процес аналогії полягає у перенесенні значення з одного контексту до іншого. Це також можна описати як тип внутрішнього запозичення, оскільки такі перенесення відбуваються в межах однієї мови.

Серед засобів аналогії, звичайно, найбільш поширеною є метафора, її аналіз водночас є найгрунтовнішим у дослідників. Також для утворення евфемізмів використовують синекдоху і метонімію. Особливим типом заміни є літота, в якій художньо зменшується значення предмета чи явища (у випадку з евфемізмом – забороненого).

Модифікація є загальною стратегією для створення евфемізму, щоб замаскувати заборонену тему за допомогою модифікації забороненого вислову. Один із таких прийомів – скорочення. Зокрема, для цього використовують акронім і абрєвіатуру [4, с. 75]. Мовець може навіть просто взяти початкову літеру забороненого слова – як приклад у англомовних текстах наводять моделі "F" слова. Ще одним із

засобів заміни є прийом еліпса, коли образливі слова просто опущені. В таких випадках в текстах можуть друкувати зірочки або заглушувати заборонені слова іншим звуком в ефірі.

На противагу стратегії скорочення існує прийом багатослівності, який включає в себе модифікацію первинного виразу. За формою такий заміник є перифразом, як зокрема, вираз *"людина з особливими потребами"* замість інвалід, або *"жінка бальзаківського віку"* замість *"жінка похилого віку"* (1 жовтня громадськість відзначає Міжнародний день *людей похилого віку* та День ветерана. До цього День *людей поважного віку* відзначали спочатку в Європі, потім свято поширилося у Сполучених Штатах і до кінця 80-х років стало відомим у всьому світі [30.09.2016. zik.ua]; Ольга ретельно приховувала *цікавий стан* за широким вбранням, проте від пильних папараці приховати цей факт було важко. [19.01.2016, ukrreal.info]).

Ще одним зі шляхів утворення евфемізмів є внутрішнє запозичення з діалектного багатства мови, наприклад з жаргону і сленгу тієї ж мови. Також у ролі евфемізмів можуть виступати технічні або медичні терміни. (Чому *"зелений змії"* страшніший за сепаратиста? [1.07.2015., zik.ua]; На Закарпатті *"зелений"* змії штовхнув батька на вбивство. [03.11.2016., aktualno.km.ua]; Навіть важко уявити, яку суму він збив на продажу порошку смерті: йдеться не про мільйони, а про мільярди доларів. [7.11.15., visnyk.lutsk.ua]; За словами охоронців, він приїхав у заклад, розсипав по столу білий порошок та нібито нюхав його. [17.08.2016, ar.volyn.ua]).

У медіа типовою є ситуація, коли процес евфемізації відображає мовну тенденцію до дотримання політичної коректності.

Для мовознавчого аналізу важливо розглянути такі аспекти, як функціонування евфемізмів, їх роль у мовленні та тривалість існування в мові (семантична стійкість і довговічність). Зауважимо, що термін їхнього життя в мові, період активного вжитку може значно відрізнитися залежно від стійкості традиції, соціальних і культурних трансформацій суспільства.

Лінгвісти К. Алан та К. Беррідж, досліджуючи евфемізми й табу в діакронії, вивели універсальний закон семантичної заміни: негативна конотація заміщує позитивну. Ефект цього закону полягає в тому, що багато евфемізмів набувають негативного значення з плином часу. З'являючись як нейтральний або навіть позитивний заміник забороненого слова, зміщуючи емоційну домінанту, з часом значення евфемізму прямо пов'язується із забороненим предметом чи явищем дійсності. Дослідники описують це як "звичайну долю евфемізмів – нейтральне слово стає негативним, оскільки замінює заборонене слово і тепер відкидається, в свою чергу" [4, с. 80]. На етапі виникнення евфемізм приховує негативне значення поняття, але згодом посилює зв'язок між евфемізмом і замінюваним ним поняттям як пряма назва. З часом евфемізм починає сприйматися як прямий відповідник забороненого або непристойного поняття і переходить до прямих найменувань, потребуючи нової заміни.

Незважаючи на цю закономірність, деякі евфемізми мають коротке життя і не затримуються досить довго, щоб стати непридатними для вживання. Багато з таких виразів просто зникають, перш ніж набувають негативної конотації.

При дослідженні евфемізмів, на наше переконання, необхідно залучати до аналізу не лише самі евфемічні вирази, але й той соціально-культурний фон та мовне оточення, на тлі якого в них виникає потреба.

Особливо частотним на сучасному етапі є вживання евфемізмів у медіа. Це пов'язане, як сказано вище, з природою медіа, їхніми функціями. В текстах ЗМІ, зокрема, в публічних виступах політиків, часто з метою політкоректності, використовують саме евфемізми. У працях, присвячених евфемізмам у політичному дискурсі, дослідники доводять, що евфемізми відіграють особливу роль для соціальної комунікації. Дійсно, евфемізм постійно використовується в політичній мові та відповідає потребі політиків із метою підтримки їх позитивного іміджу. Активне використання евфемізмів у мовленні політиків можна пояснити також вимогою з боку

політичних партій, які вони представляють, або через необхідність виглядати толерантним. Словесна ввічливість відіграє важливу роль й у мовній стратегії політиків, щоб завоювати прихильність людей. Якщо взяти до уваги, що в сучасному суспільстві багато табу, пов'язаних із соціальними аспектами (вік, раса, стать, матеріальне становище) і, отже, "соціальні санкції" застосовують до поведінки, яка розглядається як образлива або, принаймні, неввічлива в межах даного соціального контексту, вживання евфемізмів є закономірним. Зрозуміло, що ця соціальна санкція – це саме те, що політики, та публічні люди загалом, намагаються уникнути за допомогою евфемізмів [7, с. 3].

Перифраз у цьому випадку є одним з прийомів евфемістичних заміन, тому що застосовується з метою уникнення прямого називання того, що вважається неприємним або потенційно може образити. Для заміни слів, які могли б спровокувати дискомфорт у спілкуванні, свідомо обираються альтернативні, менш експресивні [7, с. 10].

Цей тип перифрастичних назв розглядають у лінгвістиці як соціально прийнятний спосіб замаскувати жорстоку реальність і при цьому уникнути дискримінації щодо соціально незахищених груп населення. Політичні особи вдаються до таких засобів, щоб не виглядати жорсткими у ставленні до уразливих груп та осіб і, таким чином, підтримати свій імідж [7, с. 11].

Поява перифраза стимулюється, як правило, позамовними факторами. Він виникає у зв'язку з бажанням мовця дати предметові, явищу чи дії певну емоційну оцінку або у зв'язку з певними евфемістичними причинами (наприклад, *"володар пекла"* замість диявол). Відтак, одним із важливих із функціонального погляду видів перифраз є евфемістичні перифрази. Вони вживаються для завуальовування негативних за значенням (морального або політичного погляду) слів; заміни різких, грубих слів і виразів, явищ, які соціально й культурно не сприймаються як правильні (вади, недоліки суспільства і

людини). Смысл понять не змінюється, але форма вираження є більш прийнятною для суспільної комунікації.

На рівні лексики ефект політичного евфемізму видно більш чітко. Підкреслимо, більшість евфемізмів виникають саме на рівні слова – насамперед шляхом применшення. Проте політичний евфемізм не може розглядатися виключно як лексико-семантичний процес. Він також працює на рівні пропозиції через набір дискурсивних тактик, що діють на мовленнєву поведінку, яка не відповідає законам ввічливості [7, с. 14].

У мові ЗМІ евфемізми стають засобом мітигації, тобто пом'якшення мови, маскуванню та приховуванню негативних явищ, що може переслідувати як позитивні, так і негативні цілі. Евфемізми використовують як засіб маніпуляції, особливо у промовах політиків. Крім основного, на наш погляд, завдання, евфемізми виконують й інші функції – об'єднувальну, ігрову, що ілюструє реальне життя мови. Поява евфемізмів у мові ЗМІ зумовлена не тільки соціальними та політичними факторами, вони є свідченням інтелектуалізації мовної свідомості українців.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов / О.С. Ахманова. – М. : Советская энциклопедия, 1969. – 606 с.
2. Москвин В.П. Эвфемизмы: системные связи, функции и способы образования / В.П. Москвин // Вопросы языкознания. – 2001. – № 3. – С. 58-70.
3. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія / О.О. Селіванова. – Полтава : Довкілля – К., 2006. – 716 с.
4. Allan K. Forbidden Words : Taboo and the censoring of language / K. Allan, K. Burrige. – Cambridge : Cambridge University Press, 2006 – 303 p.
5. Casas M. Towards a new approach to the linguistic definition of euphemism / M. Casas. – Language Sciences. – 2009. – Vol. 31. – P. 725-739.
6. Coulson S. Blending and coded meaning : Literal and figurative meaning in cognitive semantics / S. Coulson, T. Oakley. – Journal of Pragmatics. – 2005. – Vol. 37. – P. 1510-1536.

7. Crespo-Fernández E. Euphemisms and political discourse in the British regional press / E. Crespo-Fernández. – Brno studies in English. – 2014. – Vol. 40, iss. 1. – P. 5-26.

ДЖЕРЕЛА

- aktualno.km.ua [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://aktualno.km.ua>
 ar.volyn.ua [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ar.volyn.ua>
 zik.ua [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zik.ua>
 ukrreal.info [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrreal.info>
 visnyk.lutsk.ua [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://visnyk.lutsk.ua>

REFERENCES

1. Akhmanova O.S. *Dictionary of linguistic terms* [Slovar lnhvsticheskikh terminov] / O.S. Akhmanova. – M. : Sovetskaya entsyklopediya, 1969. – 606 s.
2. Moskvina V.P. *Euphemisms : communication system, functions and methods of creation* [Eufemizmy : systemnyie svyazy, funktsyy y sposoby obrazovaniia] / V.P. Moskvina // *Voprosy yazykoznaviia*. – 2001. – № 3. – S. 58-70.
3. Selivanova O.O. *Modern linguistics : encyclopedia* [Suchasna lnhvstyka: terminolohichna entsyklopediia] / O.O. Selivanova. – Poltava : Dovkillia – K., 2006. – 716 s.
4. Allan K. *Forbidden Words : Taboo and the censoring of language* / K. Allan, K. Burridge. – Cambridge: Cambridge University Press, 2006 – 303 p.
5. Casas M. Towards a new approach to the linguistic definition of euphemism / M. Casas. – *Language Sciences*. – 2009. – Vol. 31.– P. 725-739.
6. Coulson S. Blending and coded meaning : Literal and figurative meaning in cognitive semantics / S. Coulson, T. Oakley. – *Journal of Pragmatics*. – 2005. – Vol. 37. – P. 1510-1536.
7. Crespo-Fernández E. Euphemisms and political discourse in the British regional press / E. Crespo-Fernández. – Brno studies in English. – 2014. – Vol. 40, iss. 1. – P. 5-26.

RESOURCES

- aktualno.km.ua [Elektronnyi resurs] / Rezhym dostupu :
<http://aktualno.km.ua>
ar.volyn.ua [Elektronnyi resurs] / Rezhym dostupu :
<http://ar.volyn.ua>
zik.ua [Elektronnyi resurs] / Rezhym dostupu : <http://zik.ua>
ukrreal.info [Elektronnyi resurs] / Rezhym dostupu :
<http://ukrreal.info>
visnyk.lutsk.ua [Elektronnyi resurs] / Rezhym dostupu :
<http://visnyk.lutsk.ua>

Дата надходження до редакції – 28.10.2016 р.

Дата затвердження редакцією – 15.11.2016 р.